

תילמת ד"ש בד"ש

העם

אלוהים והילדים

מה חשוב יותר -

האדמה או הילדים?

"אלוהים לא אוהב ילדים!" האשימה ענת בת השבע, כאשר התכוננה מבעד לי חלון בגשם-הולעפות שבחוף. היא לבשה תחפושת של צועניה, במשך שבועות ארוכים ומאושרים התכוננה, ליום הפורים, חלמה עליו, תכננה כל פרט בתלבושתה. בהתקרב הפורים, התקבצו ענני השמיים בערב הפורים, וביום החג עצמו, סערו אינתייהטבע. אף לא יחד אחד יכול היה להסתובב ברחובות. להציג את תחפושתו. "אלוהים אוהב את האדמה, ובגלל זה הוא הביא גשם!" ניחם אבא את ענת. "מה זה, אלוהים אוהב את האדמה יותר מאשר את הילדים?" התנצחה ענת בהגיגות-ברזל.

היגיון זה התחזק עוד יותר למחרת היום. אך חלף פורים, ומגי-האוויר החל מתבהר, יומיים אחר-כך כבר זרחה הי שמש, ומזג-האוויר פוריימי נהדר חימם את הארץ, ממשלה עד אילת.

ראש הממשלה

שניים על הדשא

הביקור הצליח - אך

האסטרטגיה של רבין

עדתה על שירותן

שני ראשי-השילטון עמדו זה לצד זה על הדשא המרוק של הבית הלבן. שניהם צעירים, שניהם קציני צבא-הקבע בעבר, שניהם הבינו שכדאי להם לשנות לאי-רוע הדיפלומטי ציביון חיובי ככל האפשר. אולם ההבדל בין השניים הוא כביד. ג'ימי קארטר הוא פוליטיקאי בכל רמ"ח אבריו, יצחק רבין הוא פוליטיקאי כימעט בעל-כורחו.

ובעיקר: קארטר הוא נשיא ששילטונו מובטח למשך ארבע שנים, אחרי שהתגבר על יריביו בבחירות המוקדמות על מינוי מילגתו, ואחרי שנבחר בבחירות הארציות, הן שליטי-יחד.

רבין, לעומת זאת, נשאר כבול בידי וברגליו, גם אחרי שיצא - בקושי - את יריבו במירוץ לראשות-הממשלה. התוכנית שנכשלה, אולם עצם כהן נתן של רבין כראש-הממשלה אחרי הבחירות אינו מובטח כל עיקר. הדבר תלוי בתוצאות הבחירות.

מבחינה זו כבר היווה הביקור בוויינג' טון אכזבה, המבשרת-רעות.

כאשר החליט יצחק רבין, לפני שלושה חודשים, לסור את ממשלתו ולהקדים את הבחירות, עמדה לנגד עיניו אסטרטגיה מגובשת. עיקרה:

● בבחירות יתנהלו על ענייני-חוץ, שבהם מעמד הממשלה איתן יחסית, ולא על ענייני-פנים, שבהם מעמדה חלש.

● כדי להשיג זאת, יגוצל המן עד לבחירות כדי להחזיר את ענייני-החוץ למרכז הבמה הציבורית.

● לשם כך ייערך ביקורו של ראש-הממשלה בוויינג'טון בחדש מארס. הוא יציג את רבין שוב כמדינאי בינלאומי, בעומדו על הדשא של הבית הלבן, יכול היה רבין להרהר בכישלונה של תוכנית זו. הביקור אימנם ערך במארס, אך אין הוא מצטייר כמאורע בינלאומי שיעניק לרבין יתרון תעמולתי גדול. פרשות ה"כפיר" ופצצות-הדלק עוררו לשימעון פרס ליטול מן הביקור את מרבית זווהו. ה"מסע כולו הצטייר בדת-הקהל כתרגיל שיגרתי של בחירות, לא עשה רושם עז.

חבלה מוכפנים. התוצאה, לגבי יציאת רבין: ענייני-החוץ לא יהיו, ככל הנראה, את הנושא המרכזי בבחירות, אם אכן כך יקרה. ייכנס המערך למילי-חמת-הבחירות בתנאים נחותים. הוא יציטרך להיאבק במרק כפול כדי להשיג את ההישג המינימלי הדרוש לו, כדי להבטיח לעצמו עמדת-בכורה בממשלה הבאה.

לאור העובדה שמניו וגמור עם שימעון פרס, בראש מחצית מיפלגת-העבודה, ל"חבל ככל שאפשר בניצחון שיוחק את יציאת רבין, לא תהיה זו מלאכה קלה.

על רקע ההתמודדות הפנימית בין אנשי ידן לאנשי רובינשטיין בוטלו בשבוע ש"עבר ברגע האחרון שתי מסיבות-עיתונאים שעמדה ד"ש לקיים. מסיבות אלה נועדו להציג את מצעה של ד"ש, האחת בענייני חוק-רביטחון והשנייה בענייני כלכלה. הן קרטי-השינוי.

ד"שאי תייר, לשרוף את הבית!

ד"שאיט סעדון, להשתלט על הצמרת

ד"שאיט גורן, להדפיס את התמונה!

גם לאנשי שינוי של רובינשטיין היו טענות כלפי מחנה ידן. הם טענו כי פתח תת התנועה לכל דיכפין והצטרפותם הי קולקטיבית של גושים וחמולות לתנועה מסלפת את תדמיתה ופוגעת ברעיון המקור רי שלה. למעשה הפכה כיום התנועה, לדעתם, למעין סניף של הפנתרים השחור רים, כשהנושא העדתי מודגש ומובלט יותר מכל נושא אחר. יותר ויותר גברו החש"שות כי דמות אלמונית כמו זו של טובה סעדון, המצליחה לסחוף אחריה את בני עדות המזרח בתנועה החדשה, עשויה לי הוות בה דמות דומיננטית יותר מאשר ידן או רובינשטיין.

טובה בת ה-28, דוקטורנטית במדעי ה"טבע ומורה לאקולוגיה, היא בתו של אליהו סעדון מאורי-יהודה שהתפרסם בשעתו כ"ראש קבוצות האגרוף של מפא"י. היא נמנית עם ראשי תנועת שווד שהצטרפה לד"ש ואת סיכוייה בבחירות מעריכים כי טובים יותר מאשר אלה של מרדכי ויר"שובסקי, ממיסדי שינוי או דודיק גולומב, למשל.

מאבקים הפנימיים שהתחוללו בי"ד"ש איימו השבוע להגיע עד לביורר בפני בית-המישפט העליון. לקראת הבחירות הפנימיות הדפיסה ד"ש חוברת מיוחדת, הכוללת את תמונותיהם ותולדות חייהם של כל 151 המתמודדים על המקומות ברשימת המיפלגה לכנסת ו"במועצה הארצית של התנועה.

לכל אחד מהמועמדים ניתנה האפשרות לפרסם את התמונה הנראית בעיניו ולפרט את הביוגרפיה שלו ואת הנימוקים המצי דיקים לדעתו את בחירתו. חלק גדול מ"המועמדים פירסמו תמונות מתקופת ליי מודיהם בגימנסיה, שיבחו את עצמם ואת כישוריהם. אחרים הצטנעו יותר.

כאשר פורסמה החוברת פרצה השערורייה. הסתבר כי למרות ההבטחה שבד"ש כולם בוחרים ככולם ושלכל חבר תינתן הודמנות שווה, הושמטו מהחוברת תמונותיהם של כמה מהמועמדים. במיוחד חרה הדבר לד"ר דינה גורן, שהגיעה לד"ש מר"ץ, אחרי שהתאכזה משולמית אלוני בה תמכה ב"בחירות הקודמות.

גורן בת ה-46, מרצה לקומוניקציה בי אוניברסיטה העברית בירושלים, טענה כי תמונתה הושמטה במתכוון כדי לחבל בי מאמציה להבחר במקום ריאלי ברשימת ד"ש לכנסת. היא איימה לפנות לבג"ץ ולבקש צו שיאסור את פירסום חוברת המועמדים עד שתפורסם בה גם תמונתה.

רק אחרי שבתווח לה לפצותה, חזרה בה דינה גורן מאיומיה. הפיצוי: תמונתה תפורסם בנפרד במודעה מיוחדת של ד"ש בעתוני הערב כדי שמצביעי ד"ש יוכלו לראות גם את דמותה לפני שיכריעו אם לבחור בה או לא.

אולם לא רק במאבקים הפנימיים דתמה ד"ש לכל המיפלגות המימסדיות הישנות. גם שיטות הפעולה, האירגון ובעיקר שיטות המימון שלה, הטילו ספק חמור אם אומנם קיים הבדל כלשהו בינה לבין המיפלגות האחרות. אחד מראשי ד"ש, אלון (מיל), מאיר עמית, שהה בשבוע האחרון בהונו"לולו, שם התקיים מיפגש של ראשי מפעי לים בינלאומיים. לטענת יריבי ד"ש ניצל עמית את ביקורו זה כדי לנהל מגבית ולהתרשים גורמים זרים, שאינם חברי ד"ש וגם לא אזרחי ישראל למען מסע הבחירות של המיפלגה החדשה.

חמור לא פחות היה החשד שהועלה הי שבוע על ידי אנשי מיפלגות אחרות כי בד"ש מצאו דרך לעקוף את חוק-הבחירות האוסר התרמת תאגידים למסע הבחירות של המיפלגה. ככל הנראה יתבסס מבקר המדינה לבדוק ולחקור את צורת עקיפת החוק שהומצאה על ידי ד"ש.

התאגידים, שאסור להם לתרום לד"ש אינם תורמים מאידך לא יכלו להגיע לידי גוסח מסוכס בנושאים אלה. מה שהקשה עליהם על ההיברות היתה המחלוקת הפנימית על רקע אישי, יותר מאשר המחלוקת הי אדיאולוגית.